

rodniczego jeszcze chyba długo będzie uzależniona, może nawet nie tylko od zasobności finansowej państwa i różnych podmiotów gospodarczych, lecz także od partykularnych interesów polityków. Że wspomnę choćby ubiegłoroczne perturbacje z obsadzeniem stanowiska dyrektora Tatrzańskiego Parku Narodowego (sprawa związana z reprivatyzacją działek góralskich i pozysku drewna z TPN), zrealizowane przejście autostrady A4 przez Górę Św. Anny na Opolszczyźnie, masowe wycinki drzew w otulinie Białowieskiego Parku Narodowego czy np. starodrzewów bukowych w Barlinecko-Gorzowskim Parku Krajobrazowym (gdyż a nuż ktoś to obejmie ochroną prawną), osiedle domków z willą pana ministra w strefie leśnej ochronnej itd.

Pod koniec lat 70-tych opublikowałem w piśmie „Aura” tekst pt. „Warunki przetrwania”. Pisałem wówczas to, o czym teraz mówił Profesor. Wskazywałem m.in. na degradacyjny wpływ na środowiska lokalne, zwłaszcza zaś na destabilizację poziomu wód gruntowych takich przedsięwzięć, jak m.in. kopalnie odkrywkowe węgla brunatnego w Turossowie, Koninie i Belchatowie. Ówczesna cenzura wszystko, co dla sprawy istotnym było – wykasowała. W rezultacie ukazał się artykuł wykoślawiony, pozbawiony meritum, ale politycznie poprawny. Nasuwa się wniosek, że optymizm w zakresie ochrony przyrody jeszcze przez długie dziesięciolecie nie będzie optymizmem dla nas, Polaków.

A na zakończenie, ponieważ od dawna interesuję się

tymi zagadnieniami, pozwolę sobie jeszcze raz za Profesorem nawiązać do historii ekologii. Profesor wspomniał mianowicie na wstępie swego wykładu, że pierwszą (lub jedną z pierwszych) popularnonaukową rozprawą na temat ekologii, przeznaczoną dla szerokiego grremium czytelników była publikacja książkowa amerykańskiej autorki Rachel Carson pt. „Silent Spring”, co można przetłumaczyć np. jako „Milcząca Wiosna”. Książka wydana została w 1962 roku. Otóż pragnę jedynie dodać, że rok wcześniej (w 1961 r.) ukazało się w Polsce pierwsze wydanie książki pt. „Oskalpowana Ziemia”, napisanej przez prof. Antoninę Leńkową z Krakowa. Profesor Antonina Leńkowa wywodzi się ze szkoły niezapomnianego botanika i ochroniarza przyrody, profesora Władysława Szafera – **szkoły ochrony przyrody przodującej w świecie w tamtych latach**. I myślę, iż warto było o tym w ramach wykładu powiedzieć.

Pragnę jedynie przytoczyć tutaj słowa Henryka Sandnera z przedmowy do wydania „Oskalpowanej Ziemi” z roku 1971, cyt. „... „Milcząca Wiosna” ukazała się w języku angielskim, obiegała cały świat, wstrząsnęła ludźmi, a autorce przyniosła sławę. „Oskalpowana Ziemia” mogła o rok wcześniej odegrać podobną rolę, dotarła jednak wówczas jedynie do niewielkiego kręgu polskich czytelników, zresztą głównie biologów”.

Marek Dankowski

WYDZIAŁ MECHANICZNY

INSTYTUT INFORMATYKI I ZARZĄDZANIA PRODUKCJĄ

W dniach 7-8 listopada 2002 roku w Cottbus odbyła się V Międzynarodowa Konferencja „ERP Systems”, zorganizowana wspólnie przez Uniwersytet Techniczny w Cottbus i Instytut Fraunhofera. Uniwersytet Zielonogórski reprezentował prof. Zbigniew Banaszak wspólnie z pracownikami Instytutu Informatyki i Zarządzania Produkcją Wydziału Mechanicznego. Do udziału w Konferencji zaproszono również przedstawicieli

z innych ośrodków akademickich. Z polskiej strony uczestniczyli również przedstawiciele Politechniki Poznańskiej, reprezentowanej przez prof. Joannę Józefowską, Politechniki Śląskiej, reprezentowanej przez prof. Bożenę Skołod. Czeski ośrodek naukowy reprezentował prof. Jozef Basl – Uniwersytet w Pilźnie.

Konferencja połączyła w sobie dwa aspekty. Pierwszy aspekt, promujący zdobyte doświadczenia w dziedzinie rozwoju nauki i dydaktyki, był podsumowaniem pracy kadry naukowej ze studentami V roku poszczególnych uczelni. Wspólne osiągnięcia prezentowali m. in. dr Sławomir Kłos i Krzysztof Kabza w referacie: *The concept of registration of production workflow in the wood industry* oraz dr Waldemar Woźniak i Justyna Patalas w referacie *Die Verwaltung von verbesserungsprozessen mit dem System ERP*. Wygłoszenie referatów przez studentów w języku angielskim lub niemieckim stało się ich pierwszym sprawdzianem prezentacji swojej wiedzy i umiejętności w „Europie bez granic”.

Drugi aspekt określił zasady i plan pracy uczelni partnerskich (a w tym Uniwersytetu Zielonogórskiego) w kierunku tworzenia przyczółków Instytutu Fraunhofera w polskich ośrodkach akademickich. Instytut Fraunhofera w Niemczech jest jednym z dwóch największych centrów zajmujących się badaniami nauko-

wymi na rzecz rozwoju przemysłu. Współpraca z Fraunhofer Instytut umożliwia korzystanie z doświadczeń poszczególnych filii Instytutu Fraunhofera oraz pozwala na wsparcie lokalnych przedsięwzięć i przedsiębiorstw poprzez transfer technologii i zdobytej wiedzy.

Współpraca Uniwersytetu Zielonogórskiego z Instytutem Fraunhofera zaowocowała przygotowanym wspólnie i zgłoszonym projekcie w ramach Programu Leonarda da Vinci „The distance learning of the Enterprise Resource Planning systems”. Projekt ten uzyskał już aprobatę polskiej strony i został zgłoszony do oceny przez komisję merytoryczną.

Waldemar Woźniak

PROFESOR ZYGMUNT HEREMBESZTA

1934 - 2002

W błędzie jest ten, kto sądzi, że kształcenie muzyczne jest związane wyłącznie z wykonawstwem – ze śpiewem lub grą na instrumencie. Rzeczywiście, wykonawstwo (wokalne i instrumentalne) jest elementem „pierwszego kontaktu” dla każdego odbiorcy muzyki oraz dla adepta sztuki muzycznej, jednak do ukształtowania artystycznej sylwetki muzyka profesjonalisty niezbędne i konieczne są zagadnienia z zakresu teorii muzyki, a dokładniej z kompozycji. Do wypełniania takich celów dydaktyczno-artystycznych służy kadra Zakładu Teorii Muzyki IKiSM UZ, której trzon stanowią kompozytorzy, a ich działania wspomagane są przez teoretyków muzyki oraz muzykologów.

Do grona kompozytorskiego należał **Prof. Zygmunt Herembeszta**. Swą działalność artystyczną rozpoczął w latach sześćdziesiątych utworem przeznaczonym na sopran i zespół kameralny *Do Safony* (1964). Jest on twórcą muzyki orkiestrowej (*Sinfonietta*, *I Symfonia*, *Toccata*, *Wersje*, *Varianti b-a-c-h*, *Fluktuacje*, *II Symfonia*), kameralnej, instrumentalnej i wokально-instrumentalnej, dokonał także licznych opracowań muzyki ludowej, pisał dla potrzeb teatru i telewizji. Z. Herembeszta był mocno związany z muzycznym środowiskiem Wrocławia, nie tylko jako kompozytor, ale również jako niezwykle wymagający pedagog, kształcący kolejne roczniki studentów Wrocławskiej Akademii Muzycznej. Piastował On ważne dla tej uczelni funkcje – Dziekana Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki (1981-1984) oraz jej Rektora (1984-87). Był przewodniczącym wrocławskiego oddziału Związku Kompozytorów Polskich (1983-86). O jego obecności w życiu muzycznym Wrocławia świadczy niedawne wykonanie *Varianti b-a-c-h* na orkiestrę symfoniczną w ramach XXII Festiwalu Polskiej Muzyki Współczesnej *Musica Polonica Nova* (Wrocław 2000r.).

W ostatnich latach **Prof. Zygmunt Herembeszta** kierował *Zakładem Teorii Muzyki IKiSM UZ*, swoje umiejęt-

ności przekazywał naszym studentom. Był ceniony i szanowany za swą wiedzę i skromność.

Odszedł od nas 10 grudnia.

Cześć Jego pamięci!

Barbara Literska

Z wielkim żalem i smutkiem zawiadamiamy,
że 10 grudnia

z m a r ł

PROFESOR

ZYGMUNT HEREMBESZTA

nauczyciel akademicki Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej

W Zmarłym społeczność akademicka utraciła cenionego kompozytora, utalentowanego pedagoga, wielkiego przyjaciela młodzieży.

Profesor Zygmunt Herembeszta był twórcą muzyki orkiestrowej, autorem kompozycji dla teatru i telewizji.

Pełnił wiele funkcji związanych z upowszechnieniem kultury muzycznej. Był m.in. dziekanem Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki (1981-84) oraz rektorem (1984-87) wrocławskiej Akademii Muzycznej. Kierował Zakładem Teorii Muzyki Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej Wydziału Artystycznego naszego Uniwersytetu.

Wyrazy serdecznego współczucia rodzinie Zmarłego

składają

Rektor i Senat
oraz pracownicy i studenci
Uniwersytetu Zielonogórskiego